

การเปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความคงทนในการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนน้ำพองศึกษา ที่ได้รับรูปแบบ
การสอนเพื่อให้เกิดมโนคติของ Bruner กับการสอนตามคู่มือครู

A Comparison of English Writing Skills and Retention of Grade V Students' Nampong
Suksa School Using Bruner's Concept Attainment Model and Teacher's Manual.

รุ่งตะวัน สังฆทิพย์¹⁾ และ ธีรชัย เนตรนอมศักดิ์²⁾

Rungtawan Sangkatip¹⁾ and Theerachai Nethanomsak²⁾

¹⁾ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Khon Kaen University

²⁾ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Assistant Professor, Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Khon Kaen University

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารและความคงทนในการเรียนรู้
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนน้ำพองศึกษา ที่ได้รับรูปแบบการสอนเพื่อให้เกิดมโนคติของ Bruner
กับการสอนตามคู่มือครู ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1
ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนน้ำพองศึกษา จำนวน 543 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม
จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 40 คน แล้วจับฉลากเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม การวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบ
การวิจัยเชิงทดลองที่มีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเสมอภาคกัน และทำการวัดผลก่อนและหลังการทดลอง
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนเพื่อให้เกิดมโนคติของ Bruner
2) แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู 3) แบบทดสอบวัดทักษะ
การเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ
t-test independent group กรณีทดสอบค่าเฉลี่ยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม และ t-test dependent group
กรณีทดสอบค่าเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลอง โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows
Version 15.0 ในการคำนวณ

ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการสอนเพื่อให้เกิดนิมิตของ Bruner มีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความคงทนในการเรียนรู้สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

คำสำคัญ : ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ความคงทนในการเรียนรู้ รูปแบบการสอนเพื่อให้เกิดนิมิตของ Bruner การสอนตามคู่มือครู

Abstract

The purpose of the research was to compare English writing skills and retention of grade V Students Nampong Suksa School using Bruner's concept attainment model and teacher's manual. The population was consisted of grade V students of Nampong Suksa School in the first semester of academic year 2012. The samples were selected by cluster sampling and drew lots to be an experimental group and control group. There were 40 students in the experimental group and 40 students in the control group. Pretest-Posttest Nonequivalent Comparisons Groups and Retention test were utilized in this study. The research instruments were developed by the researcher including (1) 18 lessons plans using Concept Attainment Model (2) 18 Teacher's Manual lesson plans (3) 2 English Writing tests with the difficulty level ranging from 0.40 – 0.60, the discrimination power ranging from 0.40 – 1.00, and reliability is 0.74. The writing test was used in pre-test, post-test and retention test. The collected data were analyzed by arithmetic mean, standard deviation, t-test independent group to test the score between the experimental group and control group and t-test dependent group for pre-test, post-test and retention test of the experimental group and control group through the SPSS for Windows version 15.0.

The findings: The finding showed that the English writing skills and retention of the students in the experimental group which were taught by Concept Attainment Model were higher than those of the students in the control group which were taught by the Teacher's Manual at the statistical significance 0.01 level which met the purpose of the research.

Keywords : A Comparison of English Writing Skills Retention Bruner's Concept Attainment Model Teacher's Manual.

บทนำ

ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญต่อการดำรงชีวิตของคนไทยเป็นอย่างมากและถือเป็นภาษาต่างประเทศที่เป็นเครื่องมือในการสื่อสาร อันก่อให้เกิดการแสวงหาองค์ความรู้ใหม่ ในยุคข่าวสารข้อมูลคนที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดีย่อมสามารถสืบค้นและพัฒนาตนเองได้มากกว่า การเริ่มต้นพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษตั้งแต่วัยเยาว์จึงถือเป็นพื้นฐานสำคัญที่ช่วยส่งเสริมให้

การเรียนรู้และการดำเนินชีวิตประสบความสำเร็จ [1] ในปี 2558 ประเทศไทยจะเป็นอีกหนึ่งสมาชิกที่จะก้าวสู่ประชาคมอาเซียนภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญและความจำเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งกฎบัตรอาเซียนข้อ 34 บัญญัติว่า “ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียนคือ ภาษาอังกฤษ” หมายความว่าประชาชนพลเมืองใน 10 ประเทศอาเซียนจะต้องใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้นไม่เพียงแต่เจ้าหน้าที่รัฐและนักธุรกิจเท่านั้นที่จะต้องใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อร่วม

ประชุมปรึกษาหารือหรือติดต่อธุรกิจจะหว่างกัน แต่เมื่อทุกคนที่อยู่ในอาเซียนล้วนแล้วแต่เป็นพลเมืองของอาเซียนซึ่งจะต้องมีการติดต่อสื่อสาร เดินทางท่องเที่ยว ทำความรู้จักคุ้นเคยเรียนรู้ซึ่งกันและกัน เพื่อแสวงหาโอกาสที่ดีกว่าให้กับชีวิต ดังนั้น ภาษาอังกฤษจึงเป็นเครื่องมืออันดับหนึ่งสำหรับพลเมืองอาเซียน ในการสื่อสารสร้างสัมพันธ์สู่โลกกว้างของภูมิภาคอาเซียน โลกแห่งมิตรไมตรีและวัฒนธรรมที่ขยายกว้างไร้พรมแดน [9]

จากการสรุปผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน ในปี 2554 ที่ดำเนินการทดสอบโดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ พบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษต่ำสุดในทุกระดับชั้น แม้ว่าทุกวันนี้ เด็กไทยจะมีแนวทางและโอกาสในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่หลากหลายขึ้นก็ตาม [2] ทักษะการเขียนมีความสำคัญมากในการเรียนระดับสูง เพราะผู้เรียนต้องใช้ทักษะการเขียนเพื่อแสดงว่าเข้าใจเนื้อหาและสามารถถ่ายทอดเนื้อหาของสิ่งที่เรียนรู้มาด้วย สำหรับการเขียนสรุปความนั้นถือเป็นรูปแบบการเขียนที่สมควรได้รับการพัฒนาฝึกฝนเพราะแสดงถึงความเข้าใจในเรื่องที่อ่านและความสามารถในการถ่ายทอดความคิดออกมาอย่างเป็นระบบ เนื่องจากลักษณะของการเขียนเป็นการสื่อสารที่ไม่สามารถเผชิญหน้า ผู้เรียนจะต้องฝึกฝนการเขียนเพื่อถ่ายทอดข้อมูลให้น่าสนใจและถูกต้อง [8]

จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 32101 โรงเรียนน้ำพองศึกษา พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2552 ได้คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 65 มีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 30.78 ของนักเรียนทั้งหมดที่สอน ปีการศึกษา 2553 นักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 65 มีจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 30.07 ของนักเรียนทั้งหมดที่สอน รวมทั้งสองปีการศึกษา นักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 65 มีจำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 30.51 ของนักเรียนทั้งหมดที่สอน [11] และผลจาก

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่โรงเรียนน้ำพองศึกษา ที่ผ่านมาพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเขียนภาษาอังกฤษนักเรียนเขียนไม่ตรงประเด็น ไม่มีการจัดระบบการเขียน ขาดการเรียบเรียง ใช้คำศัพท์ในวงจำกัดใช้ไวยากรณ์ผิดพลาด สื่อความหมายไม่ได้ เนื่องจากขาดความรู้ด้านไวยากรณ์คำศัพท์ และคิดว่าการเขียนเป็นเรื่องที่ยากน่าเบื่อและต้องใช้เวลาาน ทำให้ขาดแรงจูงใจในการเขียน จึงขาดความมั่นใจในการนำภาษาอังกฤษไปใช้ในการสื่อสารในสถานการณ์จริงและทำให้มีทัศนคติที่ไม่ดี และไม่พึงพอใจต่อการเขียนภาษาอังกฤษ

จากปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ดังกล่าวและการศึกษารูปแบบการสอนต่าง ๆ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะใช้รูปแบบการสอนเพื่อให้เกิดโน้มน้าวของ Bruner เนื่องจากรูปแบบการสอนนี้เป็นการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาจากความคิดรวบยอดและเป็นการส่งเสริมทักษะการคิดให้ผู้เรียนโดยขั้นตอนการสอนจะเริ่มต้นจากการที่ครูให้ตัวอย่างของสิ่งที่ “ใช่” และ “ไม่ใช่” ของเนื้อหานั้น ๆ ก่อน จากนั้นนักเรียนจะคาดคะเนคำตอบจากเนื้อหาที่ครูให้ ขั้นตอนต่อไปนักเรียนจะเป็นคนให้ตัวอย่างของสิ่งที่ “ใช่” เอง โดยขั้นตอนนี้ครูจะให้นักเรียนทั้งเก่ง กลาง และอ่อนได้ให้ตัวอย่างอย่างเท่าเทียมกัน และสุดท้ายนักเรียนต้องวิเคราะห์ลักษณะเฉพาะของตัวอย่างที่ “ใช่” และสรุปเป็นมโนคติของเนื้อหานั้น ๆ ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่ทำให้ให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อนั้น อย่างถ่องแท้ และได้เรียนรู้ด้วยการสร้างความคิดรวบยอดของตนเอง

จากความสำคัญของภาษาอังกฤษ สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนน้ำพองศึกษา และข้อดีของรูปแบบการสอนเพื่อให้เกิดมโนคติ รวมถึงงานวิจัยต่าง ๆ ที่ได้ศึกษามานั้น ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะใช้รูปแบบการสอนเพื่อให้เกิดมโนคติของ Bruner เปรียบเทียบกับการสอนตามคู่มือครู มาใช้ในการพัฒนาทักษะ

การเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนน้ำพองศึกษา ทั้งนี้เพื่อนำผลจากการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาเลือกวิธีการสอนที่เหมาะสมในการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการสอนเพื่อให้เกิดมโนคติของ Bruner กับการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการสอนเพื่อให้เกิดมโนคติของ Bruner กับการสอนตามคู่มือครู

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร** หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารซึ่งเป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนนทักษะการเขียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
2. **รูปแบบการสอนเพื่อให้เกิดมโนคติของ Bruner** หมายถึง รูปแบบการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นโดยใช้แนวคิดของบรูเนอร์ กูดโนว และออสติน (Bruner, Goodnow, และ Austin) ซึ่งเป็นการเรียนรู้มโนทัศน์ของสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้น สามารถทำได้โดยการค้นหาคุณสมบัติเฉพาะที่สำคัญของสิ่งนั้น เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการจำแนกสิ่งที่ไม่ใช่และไม่ใช่ ออกจากกันได้ โดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 6 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ผู้สอนเตรียมข้อมูลสำหรับให้ผู้เรียนฝึกหัดจำแนก ขั้นที่ 2 ผู้สอนอธิบายกติกาในการเรียนรู้ให้ผู้เรียนรู้และเข้าใจตรงกัน ขั้นที่ 3 ผู้สอนเสนอข้อมูลตัวอย่างของมโนคติที่ต้องการสอน และข้อมูลที่ไม่ใช่ตัวอย่างของมโนคติที่ต้องการสอน ขั้นที่ 4 ให้ผู้เรียนบอกคุณสมบัติเฉพาะของสิ่งที่ต้องการสอน ขั้นที่ 5 ให้ผู้เรียนสรุปและให้คำจำกัดความของสิ่งที่ต้องการสอน ขั้นที่ 6 ผู้สอน

และผู้เรียนอภิปรายร่วมกันถึงวิธีการที่ผู้เรียนใช้ในการหาคำตอบ [3]

3. **วิธีการสอนตามคู่มือครู** หมายถึง การจัดกิจกรรมการสอนเพื่อการสื่อสารโดยเน้นทักษะการเขียนตามหนังสือคู่มือการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมอ่าน-เขียน ม.5 ซึ่งมีกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ 3 ขั้นตอนหลัก คือ 1) ขั้นก่อนการเขียน 2) ขั้นระหว่างการเขียน 3) ขั้นหลักการเขียน

4. **ความคงทนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ** หมายถึง คะแนนการทำแบบทดสอบทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารซึ่งเป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนนทักษะการเขียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ภายหลังจากการทดลองผ่านไป 14 วัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experiment Research)

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 12 ห้อง แต่เนื่องจากการจัดห้องเรียนเป็นแบบคละ ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้การสุ่มแบบ Cluster Random แล้วจับฉลากเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียนและกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน ผลการจับฉลากสามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มดังนี้

2.1 กลุ่มทดลอง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จากโรงเรียนน้ำพองศึกษา อำเภอ น้ำพอง จังหวัดขอนแก่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 25 จำนวน 40 คน โดยใช้รูปแบบการสอนเพื่อให้เกิดมโนคติของ Bruner

2.2 กลุ่มควบคุม คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จากโรงเรียนน้ำพองศึกษา อำเภอ น้ำพอง

จังหวัดขอนแก่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาเขต 25 จำนวน 40 คน โดยใช้การสอน
ตามคู่มือครู

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้การเขียน
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามการสอนรูปแบบ
การสอนเพื่อให้เกิดมโนคติของ Bruner จำนวน
3 หน่วยการเรียนรู้ 4 แผน รวม 18 ชั่วโมงเป็นแผน
การจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3.2 แผนการจัดการเรียนรู้การเขียน
ภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู จำนวน 3
หน่วยการเรียนรู้ 4 แผน รวม 18 ชั่วโมง ซึ่งเป็นแผน
การจัดการเรียนรู้อิงมาตรฐาน ตามหนังสือคู่มือครู

3.3 แบบทดสอบอัตนัยวัดทักษะการ
เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลัง
การเรียนรู้และความคงทนในการเรียนรู้จำนวน 1 ชุด
จำนวน 30 ข้อ โดยแบ่งเป็นการเขียนระดับประโยค
27 ข้อ และการเขียนความเรียง 3 ข้อ คะแนนเต็ม
ของแบบทดสอบ คือ 40 คะแนน โดยมีค่าความ
ยากง่ายระหว่าง 0.40 – 0.80 ค่าอำนาจจำแนก
ตั้งแต่ 0.40 ขึ้นไป และหาค่าความเชื่อมั่นของ
แบบทดสอบโดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา
ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.74

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ชี้แจงจุดประสงค์การจัดกิจกรรม
การเรียนรู้ในครั้งนี้ให้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มทราบ

4.2 ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)
กับกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มด้วยแบบทดสอบวัด
การเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
โดยใช้เวลาสอบ รวม 1 ชั่วโมง

4.3 ดำเนินการสอนโดยผู้วิจัยเป็นผู้สอน
นักเรียนทั้งสองกลุ่มด้วยตนเอง ตามแผนการจัด
การเรียนรู้ที่จัดทำขึ้น คือ กลุ่มทดลองสอนโดยใช้
แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนเพื่อให้เกิด
มโนคติของ Bruner และกลุ่มควบคุมสอนโดยใช้แผน
การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบคู่มือครู

4.4 ทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test)
กับกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม โดยใช้แบบทดสอบ
วัดทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน และใช้วิธีการสอบ
เหมือนกัน

4.5 ทดสอบความคงทนในการเรียนรู้
หลังเสร็จสิ้นการเรียนการสอนไปแล้ว 14 วัน กับ
กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม โดยใช้แบบทดสอบ
วัดทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ชุดเดียวกับแบบทดสอบหลังเรียน และใช้วิธีการสอบ
เหมือนกัน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น
2 ตอน คือ

5.1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพ
ของเครื่องมือวิจัย ได้แก่

1) หาค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหา
(Content Validity) โดยการหาค่าเฉลี่ยการประเมิน
ของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด โดยใช้สูตร IOC

2) วิเคราะห์คุณภาพของแบบ
ทดสอบวัดทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อ
การสื่อสาร ใช้สูตรของซีเอ เดรก (C.A. Drake)
ใช้เทคนิค 25 เปอร์เซนต์ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ
เพื่อหาความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก

3) ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
วัดทักษะการเขียนออกเสียงภาษาอังกฤษได้จาก
การหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient)

5.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ทักษะ
การเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้แก่

1) หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนน Pretest
และ Posttest ของนักเรียนกลุ่มทดลอง และ
กลุ่มควบคุม

2) การเปรียบเทียบทักษะการเขียน
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั้งก่อนเรียน หลังเรียน
และความคงทนในการเรียนรู้ระหว่างกลุ่มทดลอง
และกลุ่มควบคุม วิเคราะห์โดยการทดสอบค่าที

(t-test for Dependent groups และ Independent groups คำนวณโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows Version 15.0) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความคงทนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการสอนเพื่อให้เกิดมโนคติของ Bruner กับการสอนตามคู่มือครู พบว่า คะแนนการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการสอนเพื่อให้เกิดมโนคติของ Bruner มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

ผลจากการทดสอบความคงทนในการเรียนรู้เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนไปแล้ว 14 วัน พบว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีค่าคะแนนความคงทนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการสอนเพื่อให้เกิดมโนคติของ Bruner มีคะแนนความคงทนในการเรียนรู้สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย การเปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความคงทนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการสอนเพื่อให้เกิดมโนคติของ Bruner กับการสอนตามคู่มือครูครั้งนี้พบว่า ก่อนการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีคะแนนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งหมายความว่านักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมี พื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษใกล้เคียงกัน เมื่อสิ้นสุดการทดลอง

พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยนักเรียนกลุ่มทดลอง มีคะแนนการทดสอบหลังเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม และผลจากการทดสอบความคงทนในการเรียนรู้เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนไปแล้ว 14 วัน พบว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการสอนเพื่อให้เกิดมโนคติของ Bruner มีคะแนนความคงทนในการเรียนรู้สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการสอนเพื่อให้เกิดมโนคติของ Bruner มีความสามารถในการเขียนและมีความคงทนในการเรียนรู้สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการเขียนตามคู่มือครู สอดคล้องกับ สายรุ่ง มีसानู [10], นิพพิทา กุลชิต [6], ละไม จันทรโณมา [7] และ นิตยา หอยมุกข์ [5] ที่พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนเพื่อให้เกิดมโนคติของ Bruner ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนสูงกว่าการสอนตามคู่มือครู จากผลการวิจัยดังกล่าวแสดงว่า รูปแบบการสอนเพื่อให้เกิดมโนคติของ Bruner ช่วยให้ผู้เรียนเกิดมโนคติได้ดีและมีความคงทนในการเรียน เมื่อวิเคราะห์จากรูปแบบการสอนเพื่อให้เกิดมโนคติของ Bruner มีส่วนสำคัญต่อการสนับสนุนผลการวิจัยดังกล่าว คือ

1. รูปแบบการสอนเพื่อให้เกิดมโนคติของ Bruner มีกิจกรรมที่ทำทนาย ผู้เรียนต้องเรียนรู้มโนคติที่ผู้สอนกำหนดให้ด้วยตนเอง โดยการหาลักษณะเฉพาะของมโนคติจากตัวอย่างที่ ใช่ และ ไม่ใช่ของมโนคติที่ผู้สอนกำหนด เมื่อผู้เรียนค้นพบลักษณะเฉพาะของมโนคติด้วยตนเอง ซึ่งเป็นการแสดงถึงความเข้าใจในบทเรียนนั้น ๆ จึงช่วยลดความซับซ้อนของเนื้อหาจึงทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น จึงทำให้นักเรียนจำบทเรียนนั้นได้ดี

2. รูปแบบการสอนเพื่อให้เกิดมโนคติของ Bruner มีกิจกรรมที่เร้าความสนใจ และเปิด

โอกาสให้ผู้เรียนได้ร่วมกิจกรรมอย่างเท่าเทียมกัน กล่าวคือ ในการนำเสนอตัวอย่างแต่ละตัวอย่างนั้น ผู้สอนจะใช้สื่อประกอบเพื่อให้ผู้เรียนสามารถค้นหา ลักษณะเฉพาะของมโนมิตีได้ นอกจากนี้ผู้สอนยังใช้คำถามนำเพื่อให้นักเรียนได้คิดและหาลักษณะเฉพาะของมโนมิตี ซึ่งสามารถสร้างความสนใจของผู้เรียนให้ติดตามและ ทำกิจกรรมได้อย่างต่อเนื่องเป็นอย่างดี

3. ในขั้นตอนที่ 2 ของรูปแบบการสอนเพื่อให้เกิดมโนมิตี เป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนระบุคำตอบเองว่า ตัวอย่างใดเป็นตัวอย่างที่ ใช่ และตัวอย่างใดเป็นตัวอย่างที่ ไม่ใช่ ของมโนมิตีที่ผู้สอนกำหนดไว้ในแต่ละชั่วโมง ในขั้นตอนนี้เมื่อนักเรียนแต่ละคนตอบ ผู้สอนจะยังไม่เฉลยว่าถูกหรือผิด แต่จะเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนได้คำตอบของตนเองก่อน ซึ่งขั้นตอนนี้ช่วยให้นักเรียนได้แสดงออก และอยากตอบคำถามต่อไปเพื่อค้นหาคำตอบซึ่งจะนำไปสู่การค้นพบมโนมิตีได้ด้วยตนเอง

4. จากขั้นตอนของรูปแบบการสอนเพื่อให้เกิดมโนมิตีของ Bruner ทำให้ผู้สอนสามารถประเมินความเข้าใจของผู้เรียนได้ทุกครั้งว่า ผู้เรียนเกิดมโนมิตีอยู่ในระดับใด ซึ่งหากผู้เรียนยังไม่เข้าใจมโนมิตีที่กำหนดไว้ ผู้สอนจะต้องกลับไปให้ตัวอย่างที่ ใช่ และไม่ใช่ของมโนมิตีที่กำหนดไว้ในขั้นตอนที่ 1 เพื่อให้ผู้เรียนเปรียบเทียบอีกครั้งพร้อมทั้งให้คำชี้แนะจนกว่าผู้เรียนจะเกิดมโนมิตี ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจในบทเรียนได้ชัดเจน

5. ขั้นตอนสุดท้ายตามรูปแบบการสอนเพื่อให้เกิดมโนมิตีของ Bruner ผู้เรียนทุกคนจะได้วิเคราะห์วิธีคิดหาคำตอบของตนเองว่า ได้คำตอบมาอย่างไร มีขั้นตอนการคิดอย่างไรจึงเข้าใจมโนมิตินั้นได้ ซึ่งการที่ผู้เรียนได้วิเคราะห์ขั้นตอนกระบวนการคิดของตนเองและเปรียบเทียบกับวิธีการคิดของเพื่อนคนอื่นจะช่วยให้ผู้เรียนได้เปรียบเทียบประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการคิดแบบต่าง ๆ ซึ่งจะทำให้ได้วิธีคิดที่มีประสิทธิภาพไว้ใช้ในการเรียนรู้มโนมิตีครั้งต่อไป

ดังนั้นรูปแบบการสอนเพื่อให้เกิดมโนมิตีของ Bruner จึงเป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในบทเรียนได้ดีและมีความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

1.1 การใช้รูปแบบการสอนเพื่อให้เกิดมโนมิตีของ Bruner ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผู้สอนควรให้ผู้เรียนศึกษาคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่จะเขียนให้มากที่สุดก่อน รวมทั้งเชื่อมโยงเรื่องที่จะเขียนเข้ากับประสบการณ์ของผู้เรียน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ อย่างมีความหมาย

1.2 การใช้รูปแบบการสอนเพื่อให้เกิดมโนมิตีของ Bruner ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ รวมทั้งเนื้อหาที่จะนำมาเขียนเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเขียนและพัฒนางานเขียนของนักเรียนให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

1.3 สำหรับเนื้อหาที่เป็น การเขียนที่มีความซับซ้อนและต้องใช้ทักษะและประสบการณ์ในการเขียนเช่น การเขียนโฆษณา หรือการเขียนจดหมาย ผู้สอนควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เริ่มจากการแต่งประโยคง่าย ๆ จนเกิดความชำนาญแล้วจึงเพิ่มความยากเข้าไปทีละน้อย จนนักเรียนสามารถเรียบเรียงประโยคให้เป็นข้อความที่สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพก่อนจึงเริ่มเข้าสู่การเขียนในรูปแบบต่าง ๆ

1.4 ผู้สอนควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ศึกษาตัวอย่างที่หลากหลายจากสื่อต่าง ๆ นอกเหนือจากที่ครูได้นำเสนอ เพื่อให้ผู้เรียนได้มีแนวคิดที่หลากหลายในการเขียน รวมทั้งได้ศึกษา